

RUH SAĞLIĞI VE PSİKIYATRİ HEMŞİRELİĞİ EĞİTİMİNDE İLETİŞİM BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİNDE SİMÜLASYON YÖNTEMLERİNİN KULLANIMI

USE OF SIMULATION METHODS IN DEVELOPING COMMUNICATION SKILLS IN MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING EDUCATION

Ümran DEMİRCAN¹,

¹ Öğretim Görevlisi, Sinop Üniversitesi Durağan Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Pr., Durağan, SİNOP, Orcid No: 0000-0002-2975-4581

Satı DEMİR²

² Prof. Dr., Gazi Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, Çankaya/ANKARA, Orcid No:0000-0003-4232-8891

ÖZET

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği alanında kullanılan simülasyon, terapötik iletişim becerilerinin, eleştirel düşünmenin, klinik karar vermenin ve problem çözmenin öğretilmesi için pratik bir yöntem haline gelmiştir.

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde, standardize hasta simülasyonu, yüksek gerçeklikli manken simülasyonu, sanal gerçeklik simülasyonu ve ses simülasyonu gibi yaygın olarak kullanılan farklı simülasyon tekniklerinin iletişim becerilerinin geliştirilmesine birçok katkısı olacağı düşünülmektedir. Bu derleme ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde iletişim becerilerinin geliştirilmesinde kullanılan simülasyon yöntemlerini gözden geçirmek amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ruh sağlığı ve Psikiyatri hemşireliği, iletişim becerileri, simülasyon

ABSTRACT

Used in the field of mental health and psychiatric nursing, simulation has become a practical method for teaching therapeutic communication skills, critical thinking, clinical decision making, and problem solving.

It is thought that different simulation techniques commonly used in mental health and psychiatric nursing education, such as standardized patient simulation, high-reality mannequin simulation, virtual reality simulation and voice simulation, will contribute to the development of communication skills. This review was conducted to review the simulation methods used in the development of communication skills in mental health and psychiatric nursing education.

Keywords: Mental health and psychiatric nursing, communication skills, simulation

1. GİRİŞ

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği birey, aile ve toplum ruh sağlığının geliştirilmesinde, bilgi, deneyim, hemşirelik girişimleri ve terapötik iletişimi kullanmada alanında uzman bir hemşirenin yardım ettiği kişilerarası bir bakım sürecidir (Özbaş ve Buzlu, 2011; Çamlı, 2014).

Psikiyatri hemşireleri eğitim ve uygulamalarda hastayı gözlemlene, hastanın kendiliğini değerlendirme, aileleri ile iletişim kurma, yeterliliği ve uyumunu belirleme gibi biyopsikososyal yönden yardım ve bakım gereksinim süreçlerini yürütürler. Bu bakım ve destek sürecinde bireylerin anlaşılması ve kaliteli bakım hizmetinin sunulmasını kolaylaştıran ise hemşirenin kişilerarası iletişim ve kendini terapötik ortamda kullanabilme becerisidir (Engin ve Çam, 2005).

Ruh sağlığı ve hastalıkları hemşireliği eğitim ve uygulamalarında amaç hemşirelerin bu bilgi ve becerileri kullanabilme, hemşireliğin profesyonel, bilgi ve teknik becerileri öğrenmesi ve benimsemesi, iletişim becerilerini etkili ve zamanında kullanması, onların kişisel ve mesleki süreçlerdeki stresörlerle etkin şekilde baş edebilmeleri, duygusal farkındalık kazanmaları, mesleki

uygulamalarda kaliteli hizmet sunmalarını sağlayacak becerileri kazanmaları hedeflenmektedir (Arifoğlu ve Razi, 2011).

Yapılan çalışmalarda hemşirelik öğrencilerinin psikiyatri ve ruh sağlığı eğitimine yönelik verilen klinik uygulamalarda en sık karşılaşılan sorunların anksiyete, bilinmezlik korkusu, olumsuz duygularla baş edememe (Günaydın ve Çoban, 2021), stres ve çaresizlik yaşama (Cha ve ark., 2020) ve iletişim problemleri (Uzun ve Demir, 2020) olduğu belirtilmektedir (Öner ve Karabudak, 2021). Alshowkan ve Kamel'in (2016) hemşirelik öğrencisi ile yaptığı ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği klinik uygulamasına yönelik deneyimlerinin incelendiği nitel çalışmada; öğrencilerin klinik uygulamaya başlarken deneyim ve beceri eksikliği nedeniyle ruhsal bozukluğu olan bireye nasıl bakım vereceklerine yönelik anksiyete ve korku hissettikleri ifade edilmiştir. Öğrencilerin klinik uygulamaya öncesinde yaşadıkları bu olumsuz durumlarla başa çıkma, etkili iletişim becerilerini geliştirme ve uygulama fırsatlarının olması için klinik simülasyon uygulamaları önerilmektedir (Brown, 2015; Özkan ve Molu, 2017; Vandyk ve ark., 2018).

Vuckovic, Carlson ve Sunqvist (2021) 16 öğrenci ile yaptıkları çalışmalarında, gerçek hasta bakımı uygulaması hemşirelik öğrencilerinin öğrenmesi için çok önemli olan personeller, eğitmenler ve akran öğrenciler tarafından sağlanan destekleyici bir klinik öğrenme ortamı ve psikiyatri hemşireliği süreci hakkında içgörü ile uygulanabilir iletişim becerileri sağladığı iletilmektedir.

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliğinde simülasyon kullanımı, terapötik iletişim becerilerinin, eleştirel düşünmenin, klinik karar vermenin ve problem çözmenin öğretilmesi için pratik bir yöntemdir. Bunun yanı sıra hastaya zarar vermeden güvenli bir alanda bilgi ve beceri kazanmak, uygulama ve teorigi birleştirerek öğrenmede yaşanan önyargı, damgalama, korku gibi engellemelerin ortadan kaldırılmasında simülasyon kullanımı önem kazanmaktadır (Brown, 2015; Özkan ve Molu, 2017).

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde simülasyon uygulamalarının yaygın olarak kullanılmadığı bilinmektedir. Farklı simülasyon tekniklerinin kullanılmasının ise, iletişim becerilerinin geliştirilmesinde katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu derleme ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde iletişim becerilerinin geliştirilmesinde kullanılan simülasyon yöntemlerini gözden geçirmek amacıyla yapılmıştır.

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliğinde; standardize hasta simülasyonu, yüksek gerçeklikli manken simülasyonu, sanal gerçeklik simülasyonu ve ses simülasyonu yaygın olarak kullanılan yöntemlerdir (Brown, 2015; Felton and Wright, 2017).

1. 1. Kişilerarası İletişim Becerilerinin Geliştirilmesinde Standardize Hasta Kullanımı

Hemşirelik sürecinin önemli bir kısmı olan terapötik iletişim; iyi bir dinleyici olmak ve aynı zamanda sözsüz ipuçlarına tepki vermeyi de içerir. Standart hasta kullanımı, terapötik iletişim öğrenme hedeflerine ulaşmada öğrencileri destekleyen stratejilerden biridir (Johnson ve ark., 2020). Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitimi açısından incelendiğinde, simüle edilmiş ortamların kullanımı güvenli ortamda kaliteli hasta bakımının sunulduğu aktif bir öğrenme olanağı olarak kabul edilmekte (de Goes ve ark., 2017) ve her seviyedeki hemşirelik öğrencileri için gerekli deneyim ve geri bildirim oluşturulmasına yardımcı olduğu vurgulanmaktadır (Johnson ve ark., 2020).

Ruh sağlığı ve psikiyatri eğitiminde hemşirelik öğrencilerinin iletişim becerilerini geliştirmek için standartlaştırılmış bir hasta programının simülasyon uygulamasına dahil edilmesinin birçok faydasının olduğu bilinmektedir. Standartlaştırılmış hastaların kullanımı, öğrencilere öğrenilen iletişim becerilerini gerçek yaşam durumlarına aktarma fırsatı da verirken, bilgileri daha gerçek ve dinamik bir şekilde uygulayabilmektedirler (Cabañero-Martínez ve ark., 2021). Uygulamanın en önemli sonucu ise iletişim becerilerinin gelişmesidir. Görüşmeler sözsüz ipuçlarını, vücut dilini ve yüz ifadelerini kullanma fırsatını sağlar (Goh ve ark., 2016) öğrencileri eleştirel düşünmeye teşvik eder, geri bildirimini kullanılması ise, hemşirenin onlara nasıl hissettirdiğini veya uygulanan sözsüz ve sözlü iletişim becerilerinin kullanımına ilişkin düşünceleri içerebilir (Johnson ve ark., 2019). Senaryo sırasında geri bildirim sağlamak simülasyonun en önemli parçalarından biridir çünkü

öğrencinin, senaryo sırasında gerçekleştirilen güçlü ve zayıf yönlerini fark etmesinin yanı sıra, yapılan hatalardan ders almasına ve düşünmesine olanak tanır (Cabañero-Martínez ve ark., 2021). Tüm bu faydalar hemşirelik öğrencilerinin gerçek hastane kliniğine geçişini kolaylaştırmaya yardımcı olmaktadır (Başak vd., 2018).

İletişim açısından standart hasta simülasyon yönteminin kullanımı bilişsel öğrenmenin ötesindeki becerilerini keşfetme yani sözlü ve sözsüz iletişimin değerlendirmesine olanak tanıdığından eğitimli bireylerin kullanıldığı standart hasta simülasyon yöntemi, küresel olarak üniversitelerde ve sağlık hizmetlerinde daha fazla kullanılmaktadır (Pagano and Greiner, 2013; Defenbaugh and Chikotas, 2016). Yapılan araştırmalarda hemşirelik öğrencilerinin simüle hasta uygulama öncesi ve sonrası öz değerlendirmeleri yoluyla iletişim yeterliliği algısı tespit edilmiş ve iletişimde (Pagano and Greiner, 2013; Efstathiou and Walker, 2014) önemli bir artış olduğunu göstermiştir. Johnson ve ark (2020) hemşirelik öğrencileri ile yaptığı çalışmada standart hasta simülasyonunu kullanan öğrencilerin kullanmayanlara göre daha fazla memnuniyet duydukları ve iletişimlerinin geliştiğini bildirilmiştir. Oh ve ark (2015) yaptığı meta analiz çalışmada standart hasta simülasyon yöntemi kullanımının hemşirelik öğrencilerinde iletişim becerilerinin gelişmesinde etkili olduğu belirlenmiştir. Choi ve ark (2013) hemşirelik öğrencilerinde yaptığı çalışmada standart hasta kullanımının öğrencilerin özellikle sözlü ve sözsüz iletişim becerilerinin geliştirilmesi sağladığı belirlenmiştir. Vandyk ve ark. (2018) tarafından yapılan sistematik derleme çalışmada, ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliğinde standart hasta simülasyon yöntemi kullanımına ilişkin yapılan nicel araştırma sonuçlarına göre standart hasta kullanımının öğrencilerin iletişimlerini artırmada etkili olduğu belirtilmiştir. Doolen ve ark. (2014), hemşirelik öğrencilerinde yaptığı ve standart hasta etkililiğini değerlendirdiği ruh sağlığı simülasyonunda standart hasta kullanımının ve simülasyon deneyimlerinin görüşme ve terapötik iletişim becerilerini geliştirmede faydalı olduğunu bulmuşlardır.

Psikiyatri ve ruh sağlığı hemşireliğinde iletişim becerilerinin geliştirilmesinde kullanılan standart hasta simülasyon yönteminin sıklıkla kullanıldığı çalışmalara; öğrenciler için açıkça tanımlanmış öğrenme çıktılarında oluşan, ruh sağlığı ve psikiyatrik sorunları olan hastaların bakımına uygulanabilir başarı ölçümlerinin dahil edilmesi ve simülasyonun teori ve pratiğin entegrasyonu için etkili bir öğretim aracı olarak güvenilirliğinin ve geçerliliğinin incelendiği daha ileri çalışmaların yapılması önerilmektedir (Brown, 2015).

1. 2. Kişilerarası İletişim Becerilerinin Geliştirilmesinde Yüksek Gerçeklikli Simülasyon Kullanımı

Öğrenci ile gerçek zamanlı etkileşime izin veren yüksek gerçeklikli insan simülatörleri, teknolojik olarak donanımlı tam vücut mankenleridir (Galloway, 2009). Görünüş olarak oldukça gerçekçi olan bu teknolojik cihazlar uygulamada öğrencilerin müdahalelerine anında yanıt verebilmektedir (Kameg ve ark, 2010). Önceden programlanmış bu mankenler bilgisayar ile kontrol edilmekte olup psikomotor becerilerin öğretimi ve uygulaması için kullanılmaktadır. Öğrenci merkezli olması sebebiyle de tercih edilen bu yöntem eleştirel düşünme, karar verme yeteneklerini geliştirme ve bilginin sürekliliğini sağlama gibi öğrencilerde gözlemsel tepkilere izin vermektedir (Sarı ve Erdem, 2017). Ayrıca ruh sağlığı ve psikiyatri eğitiminde öğrencilerin terapötik iletişim becerilerini geliştirmekte ve öğrenciler ruh sağlığı sorunu yaşayan hastalarda kendiliğın terapötik kullanımını etkili bir şekilde sunabilmektedirler (Brown, 2015). Li ve ark (2022) hemşirelik öğrencileri üzerinde yaptığı meta analiz çalışmada yüksek gerçeklikli simülasyon yönteminin kullanımında öğrencilerin özellikle yüksek kaliteli simülatör belirtileri, semptomları görüntüleyebildiği ve öğrencilerle iletişim kurabildiği de belirtilmektedir. Abajas-Bustillo ve ark. (2020) de yaşam sonu bakım veren hemşirelik öğrencileri ile yaptığı çalışmada, yüksek gerçeklikli simülasyonun öğrencilerin yaşam sonu bakım ile ilgili iletişim becerilerinin geliştirilmesini, yaşam sonu bakımı hakkında diyalogu teşvik ettiği, ölümle ve ölümle yüzleşmeye yardımcı olan iletişim becerilerinin edinilmesine yol açtığını bildirmektedir. Kim ve ark (2015) hemşirelik öğrencileri ile yaptığı nitel çalışmada yüksek gerçeklikli simülasyon yönteminde öğrencilerin aldığı yapıcı geri bildirimler

sonucunda iletişim becerilerini geliştirdiği ve simülasyon oturumlarına hazırlanan öğrencilerde etkili iletişimi artırdığı belirlenmiştir. Psikiyatri ve ruh sağlığı hemşireliğinde iletişim becerilerinin ölçüldüğü simülasyon yöntemleri özellikle standart hasta simülasyon yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Sanal hastalar, simüle edilmiş sınıflar gibi alternatif klinik eğitim yöntemleri çeşitli ortamlarda yüksek gerçeklikli simülasyon yöntemleri üzerine daha fazla araştırmaya da ihtiyaç olduğu ve klinik eğitim ile karşılaştırma çalışmalarının yapılması gerekliliği önerilmektedir (Murray, 2014).

1. 3. Kişilerarası İletişim Becerilerinin Geliştirilmesinde Sanal Gerçeklik Simülasyonu Kullanımı

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde diğer bir yenilikçi simülasyon uygulaması ise sanal gerçekliğin geliştirilmesidir. Bilgisayar tabanlı sanal gerçeklik programları, öğrencilerin karar verme, eleştirel düşünme ve klinik akıl yürütme gibi klinik becerileri uygulamaları için çevrimiçi ve uzaktan öğrenme ortamı bağlamında tasarlanmış ideal simülasyon araçlarıdır. Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde sanal gerçekliğin bir öğretim yöntemi olarak kullanılması, öğrencilerin özellikle iletişim ve sağlık değerlendirme becerilerini geliştirdiği, bilgi kazanımı ve kalıcılığını, psikiyatrik hastalıklarla ilgili tutum değişikliklerini ve ruhsal hastalıkla yaşayan hastaların bakımında hemşirenin rolünün açıklığa kavuşturulmasını sağladığı belirtilmektedir (Guise ve ark., 2012; Brown, 2015; Moyer, 2023).

Sanal simülasyon, ruh sağlığı hemşireliği eğitimine en uygun olduğu düşünülen, anlatıya dayalı sanal hasta simülasyonu olarak adlandırılır ve çoklu karar yolu seçeneklerini içeren gerçek hayattaki bir klinik vaka senaryosunun etkileşimli bilgisayar tabanlı simülasyonudur (Guise ve ark., 2012) Vaka senaryosunda yönlendirme öğrencinin kararları ile şekillenir. Klinik bakım kararları ile bağlantı kurarak ya da yönlendirme yaparak adım adım anlatsal geri bildirimler oluşturulur. Anlatım tabanlı simülasyon tasarımıdaki duygusal bileşen, simülasyon deneyiminin özgün olması ve öğrenci katılımını artırmaya yardımcı olmaktadır. Simülasyon uygulamasının sonunda alınan kararlar ile sonuçların nasıl etkilendiği tartışılmakta ve eleştirel düşünme, karar verme, iletişim ve empati becerilerini geliştiren bir öğrenme deneyimi sunulmaktadır (Guise ve ark., 2012). Kidd ve ark. (2012) ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği öğrencileri ile öğretim stratejisi olarak yaptığı sanal gerçeklik uygulamasının çözümlenme oturumları sırasında etkileşimin kaydedilmesi ve öğretim üyeleriyle oturumlar sırasında tartışılmasının öğrencilerde öğrenmeyi artırarak iletişim becerilerini eleştirmesine olanak tanıdığı belirtilmektedir. Foronda ve ark (2014)'nın hemşirelik öğrencilerinin iletişim becerilerinin geliştirilmesi için sanal klinik simülasyon uygulamasını kullandıkları pilot çalışmalarında öğrencilerin daha az kaygı yaşadıkları, ne bekleyeceklerini bildikleri ve iletişimde daha iyi bir akış yaşadıkları belirtilmektedir. Moyer (2023)'in gerçekleştirdiği bütüncül araştırmasına göre iki nitel, bir nicel ve bir karma yöntem çalışmasından elde edilen sonuçlara göre, sanal gerçeklik simülasyonunun özellikle ruh sağlığı değerlendirmeleri yapılırken ve klinik karar alma sürecini kullanırken iletişim becerilerinin geliştirilmesinde yardımcı olduğu ifade edilmektedir. Yapılan araştırmalarda sanal gerçekliğin öğrenci kaygısını azalttığı, iletişim becerilerini artırdığı, klinik karar almayı geliştirdiği, katılımı artırdığı ve güvenli, deneysel bir öğrenme ortamı sağladığı da bulunmuştur (Choi ve ark, 2022; Lee ve ark, 2020; Sunqvist ve ark, 2016; Sweigart ve ark, 2014; Wan ve Lam, 2019).

Sanal gerçeklik, hemşirelik öğrencilerine psikiyatri hemşireliği içeriğini öğretmek için etkili bir pedagojik yaklaşımdır (Moyer,2023). Buna rağmen yöntemin psikiyatri hemşireliği müfredatına etkili bir şekilde uygulanıp uygulanamayacağını gösteren çok az kanıt vardır (Brown, 2015; Foronda ve ark., 2020). Sanal gerçeklik simülasyonu ile psikiyatri hemşireliği içeriğinin öğretilmesi ve öğrencilerin terapötik iletişim becerilerini etkili bir şekilde geliştirip geliştiremeyeceğini belirlemek için daha büyük örnekleme sahip ve katılımcılar arasında demografik çeşitliliğin arttığı ek araştırmalara ihtiyaç olduğu söylenebilir.

1. 4. Kişilerarası İletişim Becerilerinin Geliştirilmesinde Ses Simülasyonu Kullanımı

Ses simülasyon yöntemi temel anlamda ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde tutumları ele alan, farkındalığı artıran ve ses duyan hasta deneyimlerin daha iyi anlaşılmasını teşvik eden bir öğretim yöntemidir (Brown, 2015). Simülasyon yönteminde amaç damgalanma, önyargı ve kalıp yargıların olumsuz etkilerinin farkında olarak, ses duyanın geliştirilmesi ve iyileşme engellerini ortadan kaldırmaktır. Psikiyatri ve ruh sağlığı hemşireliğinin merkezinde bulunan terapötik hemşire-hasta ilişkisi boyutunda simüle edilmiş ses işitmenin öğrencilerin öğrenmesini nasıl etkileyebileceği de araştırılmaktadır (Brown, 2015). Ayrıca anksiyete düzeylerinin azaltıldığı ve güven ilişkisinin kurulduğu hastalarla nasıl iletişime geçileceği, tedavisi sonrası topluma kazandırılan şizofreni hastalarının ve kronik hastalıkla mücadelede birey ve ailenin nasıl desteklendiğinin öğrencilere öğretilmesi de bu yöntemin hedeflerindedir (Özkan ve Molu, 2017). Orr ve ark (2013)'nin psikiyatri ve ruh sağlığı hemşirelik öğrencileri ile yaptığı ses simülasyon çalışma bulgularında simülasyonunun öğrencilere ses duyma deneyimine kısa bir bakış sağladığını, onları gelecekte çalışan hemşireler olarak gerekli olan iletişim becerilerini düşünmeye teşvik ettiğini ve sesleri duyanlarla konuşurken iletişim stratejilerini belirlemelerine de olanak sağladığını belirtmektedir. Simülasyon çalışma hedefleri açık sorular sormak, sabırlı olmak ve ses duyanları, deneyimleri ile olası başa çıkma yöntemleri hakkındaki tartışmalara açıkça dahil etmek, hemşirelerin sesleri duyanlara yardımcı olmak için kullanabileceği potansiyel stratejiler olarak belirlenmiştir. Ayrıca çalışmada öğrencilerin ses duyma simülasyonunun özellikle iletişim tekniklerinin uygulandığı ileri eğitimlerle birlikte kullanıldığında etkinliğinin artırılacağı ifadelerinin de yer aldığı belirtilmektedir.

Ruh sağlığı hemşireliğinde simülasyona ilişkin öğrenci bakış açılarını araştırmak hemşirelik müfredatı ve eğitimi için ihtiyaç duyulan revizyonlarla ilgili bilgi sağlar. Bu nedenle Ses duyma simülasyonlarının gelecekteki uygulamalarında tüketiciler ve ruh sağlığı hemşireliği akademisyenleri arasındaki iş birliklerinin araştırılması ve bunların tüm hemşirelik öğrencileri tarafından kullanılmasının dikkate alınması gerekmektedir. Fossen and Stoeckel (2016) hemşirelik öğrencilerinin ses simülasyonu sonrası halüsinasyonu olan hastalarla iletişimine ilişkin algılarını değerlendirdiği çalışmasında öğrencilerin ses simülasyonu sonrası bu hastalara karşı artan empatiyle işitsel halüsinasyonların gerçek olduğunu kabul ettikleri ve hastalarla etkileşim ve iletişim kurarken yeni tutum ve beceriler geliştirdikleri saptanmıştır. Öğrencilerin iletişim kurma konusundaki tutumlarında; terapötik iletişimin önemli unsurlarından olan sabırlı olma, açık fikirli olma, anlayışlı olma ve yargılamama gibi yeni tutumlar belirledikleri ifade edilmiştir. Çalışma aynı zamanda hastalarla iletişim kurarken öğrencilerin ortamın uygunluğunu değerlendirmenin, sessiz ve sakin bir çevreye olan ihtiyacın farkına vardıklarını da belirtmektedir. Marshall ve ark (2018)'nin ruh sağlığı ve psikiyatri uygulama öncesi hemşirelik öğrencileri ile yürüttüğü ses simülasyonu ile ilgili nitel çalışmasında öğrenci ifadelerine göre ses halüsinasyonu olan hastalarla terapötik iletişim tekniklerinin kullanmanın önemini fark ettikleri saptanmıştır. Chaffin ve Adams (2013)'in hemşirelik öğrencileri ile ses simülasyon çalışmasında nitel veriler öğrencilerin hastalarla etkileşimlere katılımları arttığını, hastaların işitsel halüsinasyon gördükleri anlarda terapötik iletişim becerilerini kullanmayı bilinçli olarak tercih ettikleri ve bu becerileri etkili bir şekilde kullandıklarını bildirmektedir. Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitimi iletişim becerilerinin geliştirilmesinde ses simülasyonuna ilişkin yapılan uygulama çalışmaları ve öğrenci geri bildirimleri hemşirelik müfredatı ve eğitiminde ihtiyaç duyulan revizyonlar hakkında daha fazla bilgi sağlayacağı düşünüldüğünde daha çok araştırma yapılmasına ihtiyaç olduğu söylenebilir.

2. SONUÇ ve ÖNERİLER

Ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği eğitiminde iletişim becerilerinin geliştirilmesi için kullanılan simülasyon yöntemleri değerlendirildiğinde, uygun simülasyonun tekniğinin tercih edilmesi ile öğrencilerin iletişim becerilerinin geliştiği, terapötik iletişim tekniklerini kullandıkları ve iletişim kurarken yeni tutum ve beceriler geliştirdikleri görülmüştür. Bu sonuçlar doğrultusunda, uygun

örneklem büyüklüğü, demografik çeşitliliğinin sağlandığı karşılaştırılmalı çalışmaların yapıldığı, simülasyon yöntemlerinin et-kinliğinin değerlendirildiği çalışmaların gerçekleştirilmesi önerilmektedir.

KAYNAKLAR

1. Abajas-Bustillo, R., Amo-Setién, F., Aparicio, M., Ruiz-Pellón, N., Fernández-Peña, R., Silio-García, T., Leal-Costa, C., & Ortego-Mate, C. (2020). Using High-Fidelity Simulation to Introduce Communication Skills about End-of-Life to Novice Nursing Students. *Healthcare* (Basel, Switzerland), 8(3), 238. <https://doi.org/10.3390/healthcare8030238>
2. Alshowkan, A. A., & Kamel, N. M. F. (2016). Nursing student experiences of psychiatric clinical practice: A qualitative study. *Int. J. Nurs. Health Sci*, 5, 60-67.
3. Arifoğlu, B., & Razi, G. S. (2011). Birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin empati ve iletişim becerileriyle iletişim yönetimi dersi akademik başarı puanı arasındaki ilişki. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 4, 7-11.
4. Basak, T., Aciksoz, S., Unver, V., & Aslan, O. (2018). Using standardized patients to improve the hygiene care skills of first-year nursing students: A randomized controlled trial. *Australian College of Nursing*, 26(1), 49-54. <https://doi.org/10.1016/j.colegn.2018.03.005>
5. Brown, A.M. (2015) Simulation in Undergraduate Mental Health Nursing Education: A Literature Review. *Clinical Simulation in Nursing*, 11, 445-449. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2015.08.003>
6. Cabañero-Martínez, M. J., García-Sanjuán, S., Escribano, S., Fernández-Alcántara, M., Martínez-Riera, J. R., & Juliá-Sanchís, R. (2021). Mixed-method study on the satisfaction of a high-fidelity simulation program in a sample of nursing-degree students. *Nurse education today*, 100, 104858. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2021.104858>
7. Cha, S., Moon, H., & Park, E. (2020, July). Korean Nursing students' first experiences of clinical practice in psychiatric nursing: A phenomenological study. In *Healthcare* (Vol. 8, No. 3, p. 215). MDPI.
8. Chaffin, A. J., & Adams, C. (2013). Creating empathy through use of a hearing voices simulation. *Clinical Simulation in Nursing*, 9(8), e293-e304.
9. Choi, J., Thompson, C. E., Choi, J., Waddill, C. B., & Choi, S. (2022, May–Jun 1). Effectiveness of immersive virtual reality in nursing education: Systematic review. *Nurse Educator*, 47(3), E57–E61.
10. Choi, S. J., Kwon, M. S., Kim, S. H., Kim, H. M., Jung, Y. S., & Jo, G. Y. (2013). Effects of using standardized patients on nursing competence, communication skills, and learning satisfaction in health assessment. *The Journal of Korean Academic Society of Nursing Education*, 19(1), 97-105.
11. Çam O. (2014). Ruh Sağlığı ve Hastalıklarına Genel Bakış. *Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Bakım Sanatı Kitabı*. Editörler; Çam O, Engin E. İstanbul Tıp Kitabevi 1. Baskı, 5-19.
12. de Góes, F. D. S. N., Aredes, N. D. A., Hara, C. Y. N., Fonseca, L. M., & Campbell, S. H. (2017). Simulation with standardized patients: nursing student's communication skills in health. *Rev Rene*, 18(3), 383-389.
13. Defenbaugh, N., & Chikotas, N. E. (2016). The outcome of interprofessional education: integrating communication studies into a standardized patient experience for advanced practice nursing students. *Nurse Educ Pract*, 16(1), 176-81.
14. Doolen, J., Giddings, M., Johnson, M., Guizado de Nathan, G., & O Badia, L. (2014). An evaluation of mental health simulation with standardized patients. *International Journal of Nursing Education Scholarship*, 11(1), 1-8. <http://dx.doi.org/10.1515/ijnes-2013-0075>.
15. Efstathiou, N. & Walker, W. M. (2014). Interprofessional, simulation-based training in end of life care communication: a pilot. *J Interprof Care*, 28(1), 68-70.

16. Engin, E., & Çam, O. (2005). Farkındalık ve psikiyatri hemşireliği. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 21, 159-68.
17. Felton, A., & Wright, N. (2017). Simulation in mental health nurse education: The development, implementation and evaluation of an educational innovation. *Nurse education in practice*, 26, 46–52. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2017.06.005>
18. Foronda, C., Gattamorta, K., Snowden, K., & Bauman, E. B. (2014). Use of virtual clinical simulation to improve communication skills of baccalaureate nursing students: a pilot study. *Nurse education today*, 34(6), e53–e57. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2013.10.007>
19. Fossen, P., & Stoeckel, P. R. (2016). Nursing Students' Perceptions of a Hearing Voices Simulation and Role-Play: Preparation for Mental Health Clinical Practice. *The Journal of nursing education*, 55(4), 203–208. <https://doi.org/10.3928/01484834-20160316-04>
20. Galloway, S. J. (2009) Simulation Techniques to Bridge the Gap Between Novice and Competent Healthcare Professionals. *OJIN: The Online Journal of Issues in Nursing*, 14(2), Manuscript 3.
21. Goh, Y-S., Mcouns, S.S., Chng, M-L., Tan, C-S., & Yobas, P. (2016). Using standardized patients in enhancing undergraduate students' learning experience in mental health nursing. *Nurse Education Today*, 45, 167-172. <http://dx.doi.org/10.1016/j.nedt.2016.08.005>
22. Guise, V., Chambers, M., & Välimäki, M. (2012). What can virtual patient simulation offer mental health nursing education?. *Journal of psychiatric and mental health nursing*, 19(5), 410-418.
23. Günaydin, N., & Coban, S. A. (2021). Experiences of nursing students during clinical education in mental health clinics: A phenomenological qualitative study. *Nurse Education in Practice*, 54, 103113.
24. Johnson, K. V., Scott, A. L., & Franks, L. (2020). Impact of Standardized Patients on First Semester Nursing Students Self-Confidence, Satisfaction, and Communication in a Simulated Clinical Case. *SAGE open nursing*, 6, 2377960820930153. <https://doi.org/10.1177/2377960820930153>
25. Kameg, K., Howard, V. M., Clochesy, J., Mitchell, A. M., & Suresky, J. M. (2010). The impact of high fidelity human simulation on self-efficacy of communication skills. *Issues in mental health nursing*, 31(5), 315–323. <https://doi.org/10.3109/01612840903420331>
26. Kidd, L. I., Knisley, S. J., & Morgan, K. I. (2012). Effectiveness of a second life(®) simulation as a teaching strategy for undergraduate mental health nursing students. *Journal of psychosocial nursing and mental health services*, 50(7), 28–37. <https://doi.org/10.3928/02793695-20120605-04>
27. Kim, K. H., Lee, A., Avila, S., Ouyang, A., & Walker, A. (2015). Application of High Fidelity Simulation for Acquisitions of Nursing Skills: Nursing Students' Perspective. *International Journal for Innovation Education and Research*, 3(1), 78–95. <https://doi.org/10.31686/ijer.vol3.iss1.302>
28. Lee, Y., Kim, S. K., & Eom, M. R. (2020). Usability of mental illness simulation involving scenarios with patients with schizophrenia via immersive virtual reality: A mixed methods study. *PloS One*, 15(9), e0238437. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0238437>
29. Li, Y. Y., Au, M. L., Tong, L. K., Ng, W. I., & Wang, S. C. (2022). High-fidelity simulation in undergraduate nursing education: A meta-analysis. *Nurse education today*, 111, 105291. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2022.105291>
30. Marshall, B., Bliss, J., Evans, B., & Dukhan, O. (2018). Fostering transformation by hearing voices: Evaluating a 6-second, low-fidelity simulation. *Journal of the American Psychiatric Nurses Association*, 24(5), 426-432.
31. Moyer, J. E. (2023). Virtual Reality Simulation Applications in Pre-Licensure Psychiatric Nursing Curricula: An Integrative Review. *Issues in Mental Health Nursing*, 1-18.
32. Murray, B. A. (2014). The use of high-fidelity simulation in psychiatric and mental health nursing clinical education. *International Journal of Health Sciences Education*, 2(1), 3.

33. Oh, P. J., Jeon, K. D., & Koh, M. S. (2015). The effects of simulation-based learning using standardized patients in nursing students: A meta-analysis. *Nurse education today*, 35(5), e6-e15.
34. Orr, F., Kellehear, K., Armari, E., Pearson, A., & Holmes, D. (2013). The distress of voice-hearing: the use of simulation for awareness, understanding and communication skill development in undergraduate nursing education. *Nurse education in practice*, 13(6), 529–535. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2013.03.023>
35. Öner, H., & Sarıkaya Karabudak, S. (2021). Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Uygulamalar Sırasında Yaşadıkları Olumsuz Duygular ve Baş Etme Deneyimleri: Odak Grup Görüşmesi. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 12(3), 205-215.
36. Özbaş, D., & Buzlu, S. (2016). Geçmişten günümüzde psikiyatri hemşireliği. *Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi*, 19, 187-93.
37. Özkan, B. & Günay Molu, N. (2017). Psikiyatri hemşireliği öğretiminde simülasyon kullanım modelleri. *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 10 (3) , 219-227 . DOI: 10.26559/mersinsbd.296807
38. Pagano, M. & Greiner, P. (2013). Enhancing communicationskills through simulation. In: Campbell SH, DaleyK. *Simulation scenarios for nurse educators:making it real*. New York: Springer Publishing Company, p.17-24
39. Sarı, D., & Erdem, H. (2017). The use of high fidelity simulation in nursing education: A literature review Hemşirelik eğitiminde yüksek gerçekli simülasyon kullanımı: Literatür incelemesi. *Journal of Human Sciences*, 14(4), 3690-3707.
40. Sunnqvist, C., Karlsson, K., Lindell, L., & Fors, U. (2016). Virtual patient simulation in psychiatric care: A pilot study of digital support for collaborate learning. *Nurse Education in Practice*, 17, 30–35. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2016.02.004>
41. Sweigart, L., Burden, M., Carlton, K. H., & Fillwalk, J. (2014). Virtual simulations across curriculum prepare nursing students for patient interviews. *Clinical Simulation in Nursing*, 10(3), e139–e145. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2013.10.003>
42. Uzun, S., & Demir, S. (2020). Hemşirelik Son Sınıf Öğrencilerinin Mezuniyet Sonrası Psikiyatri Kliniğinde Çalışmaya İlişkin Görüşleri: Nitel Bir Çalışma. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 9(2), 172-185.
43. Vandyk, A. D., Lalonde, M., Merali, S., Wright, E., Bajnok, I., & Davies, B. (2018). The use of psychiatry-focused simulation in undergraduate nursing education: A systematic search and review. *International Journal of Mental Health Nursing*, 27(2), 514-535.
44. Vuckovic, V., Carlson, E., & Sunnqvist, C. (2021). 'Working as a Real Nurse': Nursing Students' Experiences of a Clinical Education Ward in Psychiatric Care. *Issues in mental health nursing*, 42(11), 1038–1047. <https://doi.org/10.1080/01612840.2021.1929595>
45. Wan, W., & Lam, A. (2019). The effectiveness of virtual reality-based simulation in health professions education relating to mental illness: A literature review. *Health*, 11(06), 646–660. <https://doi.org/10.4236/health.2019.116054>